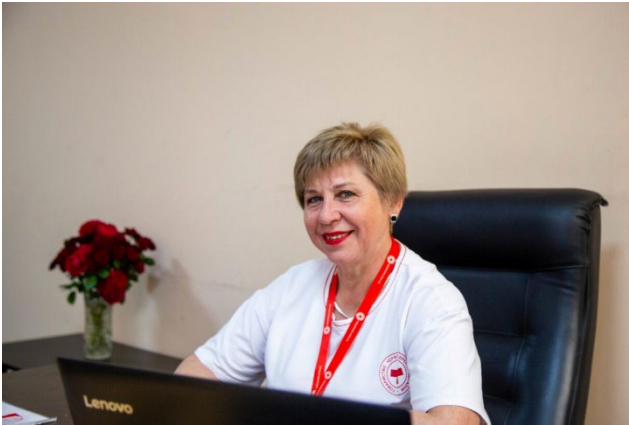

Історія Любові Бережної – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Лідерство в дії»

Любов Олександрівна Бережна вже шість років очолює Донецьку обласну організацію Товариства Червоного Хреста України. За цей час вона пройшла з командою шлях, який під силу далеко не кожному. Особливо під час повномасштабного вторгнення, коли щодня доводилося приймати рішення у надзвичайних і

часто небезпечних умовах, вона залишалася тією людиною, яка тримає інших, не дозволяє опускати руки й надихає рухатися далі.

«Не час зупинятися, час зібратися і працювати як одне ціле. Так, це складно, так іноді здається, що більше не можу, але ми повинні, бо на нас сподіваються люди, вони чекають нашої допомоги та підтримки», – часто повторює вона.

Сьогодні під її керівництвом у Донецькій області здійснює свою діяльність шість місцевих організацій Українського Червоного Хреста, ще дві знаходяться у релокації, але продовжують працювати і допомагати людям. Вони охоплюють десятки напрямків: видача гуманітарної допомоги, евакуація людей з небезпечних територій, навчання з першої допомоги та мінної небезпеки, заходи з психосоціальної підтримки. І всю цю складну та масштабну діяльність координує саме Любов Бережна.

Вона завжди поруч зі своєю командою. У критичних ситуаціях, коли більшість людей відчували розгубленість, саме її впевненість допомагала іншим підняти голову й діяти. Її колеги кажуть: «У найважчі моменти вона перша бере телефон, дзвонить партнерам, знаходить транспорт, шукає ресурси — і все це робить із тією внутрішньою силою, яка заряджає всіх довкола».

Окреме місце у діяльності і серці Любові Олександрівни займає проєкт «Час зупинити туберкульоз», реалізацію якого на території Донеччини вона особисто контролює. Це не лише про боротьбу з хворобою, а про турботу про людей, про гідність і життя кожного. Її прагнення допомогти громадам Донеччини не обмежується власними ресурсами: вона постійно зустрічається з новими партнерами, розширює коло співпраці, знаходить шляхи об'єднати зусилля заради спільного блага. Її діяльність стала прикладом ефективної взаємодії з органами місцевого самоврядування та з Донецькою облдержадміністрацією. Там, де інші бачать лише бар'єри, вона знаходить

можливості. Там, де інші втомлюються, вона згадує, що за нею люди, які чекають допомоги.

Окрім щоденної напруженої роботи разом із командою, Любов Олександрівна знаходить час і для власного розвитку. Вона добре розуміє: світ не стоїть на місці, а значить, навіть у складних умовах воєнних дій на Донеччині, потрібно вчитися новому й удосконалювати свої навички.

Вона постійно бере участь у тренінгах, семінарах і міжнародних навчальних програмах, аби впроваджувати у своїй діяльності сучасні гуманітарні практики. Це стосується і нових методик психосоціальної підтримки, і цифрових інструментів для координації допомоги, і сучасних підходів до партнерської взаємодії.

Для своєї команди Любов Бережна є прикладом того, що справжній лідер не лише веде за собою, а й постійно зростає разом з іншими. Її прагнення навчатися, розширювати горизонти і впроваджувати інновації зміцнює організацію та робить її діяльність більш ефективною й стійкою до викликів часу.

Шість років її лідерства — це роки випробувань, втрат і водночас перемог, маленьких і великих. Це історія про те, як жінка може залишатися сильним серцем області навіть у часи, коли довкола руйнується звичний світ. Її шлях — це шлях служіння, мужності та віри у своїх людей.

Любов Бережна — не просто керівниця. Вона — символ надії для сотень людей на Донеччині. І саме за цю силу, людяність і непохитність її ім'я сьогодні звучить серед претенденток на звання «Жінка Донеччини 2025 року».